

ქარი

თავგანწირული
მოჰქროდა ქარი
სისინით, შხამით.
კოკისპირული
წვიმა და ღვარი
მოვარდა ღამით.
მივდივარ, მკრთალ
სანთელი გაჰქრა
ჯერ ისევ გზაში:
ელვამ კლდეებზე
.სინათლე გაჰქრა
და ჩაქრა მთაში.
იქ საარაკო
ქოხის საბური
ხომ არა სჩანდა.

არა! გორაკი
რამ უდაბური
ელვამ გალანდა.
მორეულ სახელს,
მე ვიჭერ სმენით,
ხმამ მიმიტაცა.
ვიღაც მეძახის
მშობლიურ ენით,
მეძებს ვიღაცა.
მაგრამ ო, არა,
ეს მგლოვიარე
ქარი ცახცახებს.
მედგრად იარე,
აქ შენ არავინ
არ დაგიძახებს.
კოკისპირული
წვიმა და ღვარი
გადივლის წამით.
თავგანწირული
ჩადგება ქარი,
გრძნობდე სიამით.